

ת"פ 67104/01/20 - מדינת ישראל נגד בנימין נתניהו, שאול אלוביץ', איריס אלוביץ', ארנון מוזס

בתי משפט

בית המשפט המחוזי ירושלים ת"פ 67104-01-20

לפני כבוד השופטים: רבקה פרידמן-פלדמן, משה בר-עם, עודד שחם
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. בנימין נתניהו
2. שאול אלוביץ'
3. איריס אלוביץ'
4. ארנון מוזס

הנאשמים

החלטה

1. לפנינו בקשות הנאשמים למתן החלטה משלימה לעיון ולקבלת חומרי חקירה נוספים (להלן - **חומרי החקירה הנוספים**) בהתאם לסעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב) תשמ"ב-1982 (להלן - **החוק**), שהוגשו בעקבות החלטתנו מיום 1.12.2020 (להלן - **ההחלטה**).

2. בהחלטה, שניתנה לאחר עיון במספר קלסרי מסמכים שהועברו לרשותנו, קבענו כי יש למסור להגנה את המסמכים שפורטו, לאחר שנמצא כי הם רלוונטיים להגנת הנאשמים, במידה המצדיקה את מסירתם.

לצד זאת הוספנו, לגבי יתר המסמכים, כי אין מקום למסירתם, מאחר שאינם בגדר "**חומר חקירה**"; מאחר שמדובר במסמכים המהווים "**תרשומת פנימית**", מסמכים ש"**אין בהם כדי לתרום להגנת הנאשמים**", וכן קבענו כי "**לא מצאנו הצדקה להורות על מסירתם, בין בהיותם מסמכים פנימיים, לרבות מסמכים בעלי אופי טכני, אשר אינם מכילים מידע גולמי כאמור; בין בהיותם טיוטות שאינן מכילות מידע כאמור; ובין נוכח הצהרות המדינה כי החומרים נמסרו לידי ההגנה**".

3. על פי הנטען בבקשה הנוכחית, בהחלטת בית המשפט מיום 1.12.20, בעניין הבקשה לעיון בחומרי חקירה (להלן - **הבקשה העיקרית**), לא הכריע בית המשפט ביחס למקצת מחומרי החקירה, בהתאם לחוק.

4. בטרם מתן החלטה משלימה, התבקשה המאשימה להגיש את חומרי החקירה הנוספים לעיון בית המשפט

ואלה הוגשו, כשהם מסודרים לפי סעיפי כל אחת מבקשות הנאשמים, כאמור.

בהודעה שצורפה, צוין כי חומרי החקירה הנוספים הועמדו לעיון בית המשפט בשלב המוקדם, בגדר הדיון בבקשה העיקרית וכעת, הוגשו שוב.

5. נוכח הבקשה לעיון חוזר בחומרי החקירה, אנו חוזרים וקובעים, לאחר בחינה נוספת, כי לא שוכנענו בקיומה של עילה מספקת להורות על מסירתם, כולם או חלקם, לנאשמים, בשל היותם מסמכים פנימיים, חלקם סודיים, התכתבויות פנימיות, ולאור הצהרת המאשימה כי חומרי הגלם ותוצרי החקירה, הועברו להגנה.

בכלל זה, חלקים רלוונטיים מהמסמכים (סעיף 8.8 א ו- 8.8 ה לבקשת נאשמים 3-2; סעיף 9.1 - 9.4 לבקשת נאשם 1), לרבות אלה הנוגעים לחקירתו של ארי הרו (כמפורט בסעיף 5 לבקשת נאשם 4; סעיף 9.6 לבקשת נאשם 1); או בשל כך שחלקם אינם רלוונטיים, ובכלל זה, מסמכים הקשורים בעד המדינה, ניר חפץ (סעיף 8.8 לבקשת נאשמים 3-2; חלקים מסעיף 9.3 לבקשת נאשם 1) וכן רשימת המוזמנים למעון הרשמי (סעיף 8.8 לבקשת נאשמים 3-2); או כי חלקם אינם בידי המאשימה, ובכלל זה חומרי החפיפה של פילבר ומחברת שנתפסה ברשותו, וכן טיוטת הסכם העסקה של ניר חפץ (סעיף 8.8 לבקשת נאשמים 3-2 - התכתבויות וואטצאפ עם השופטת פוזננסקי, וחלקים מסעיף 9 לבקשת נאשם 1); ולאור טענותיה, המקובלות עלינו, של המאשימה, בתגובתה לבקשה העיקרית, באשר לכל אלה, לרבות בעניין "מיצוי חומר חקירה", "חומרים ממדיה דיגיטלית", ו"התמלילים המתוקנים" (סעיף 8.8 ג ו- 8.8 ד לבקשת נאשמים 3-2).

6. לענין הצהרות היחידה החוקרת, בנוגע להעברת כלל חומרי החקירה (סעיף 9.11 לבקשת נאשם 1) - מקובלת עלינו עמדת המאשימה, לפיה יש בהצהרות שנמסרו מטעם המאשימה בבחינת מילוי הוראות החוק בעניין זה.

7. בקשתו של נאשם 1 כוללת עתירה הנוגעת לקבלת אישורי היועץ המשפטי לממשלה על פתיחת חקירה בעניינו של הנאשם. בקשת ההבהרה מתייחסת לתיקי 1000 ו- 2000, וכן לתיק "1000 הישן". בינתיים הוגשה בקשה נוספת, הנוגעת גם לתיק 4000. על פי הבקשה הנוספת, מבקש נאשם 1 כי אישור היועץ המשפטי לממשלה יכלול את המועד בו ניתן, טיב החשד בעניינו ניתן האישור, ופעולות חקירה שאושרו לביצוע, וכי יועברו להגנה נתונים באשר לבדיקה נוספת שערכה המאשימה בעניין זה. לטענת נאשם 1, מדובר ב"חומר חקירה" שעל המאשימה להעביר להגנה.

המאשימה טוענת, הן בתגובתה לבקשה המקורית (סעיפים 293 - 308) והן בתגובה שהגישה בעקבות הבקשה הנוספת, כי לא מדובר ב"חומר חקירה" או "חומר שנאסף או נרשם בידי הרשות החוקרת" שעליה למסור בהתאם לסעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי, ולא מדובר בתרשומת פנימית, אלא בהחלטה מנהלית של העומד בראש התביעה הכללית. כן נטען כי "בהקשר הנדון עומדת תקינותו של המעשה המנהלי".

לחילופין נטען כי אישורי היועץ המשפטי לממשלה לפתיחה בחקירה ניתנו כדין במסגרת ישיבות שהתקיימו בין ראשי רשויות האכיפה; וכי החוק אינו מחייב שאישור כאמור יתועד בכתב.

לטענת המאשימה (סעיפים 3, 8, ו- 9 לתגובתה), בישיבות שהתקיימו בתאריכים 25.12.2016 ו- 5.1.2017 "הודיע

היועץ המשפטי לממשלה על החלטתו לאשר לחקור את נאשם 1 כחשוד בעבירות מתחום טוהר המידות. היועץ המשפטי לממשלה אף נתן פומבי להחלטה לאשר לחקור את נאשם 1 כחשוד במסגרת הודעה לתקשורת מיום 2.1.2017; כי "במסגרת הליכי הבדיקה נבדקו גם חשדות שהבשילו לכדי תיקי החקירה "1000" ו-"2000", וכאמור, היועץ המשפטי לממשלה אישר לחקור את נאשם 1 כחשוד בעניינים אלה"; וכי "בהמשך, בישיבות שהתקיימו ביום 1.2.2018 וביום 5.2.2018, בהשתתפות הגורמים הרלוונטיים, הודיע היועץ המשפטי לממשלה על החלטתו לאשר לחקור את נאשם 1 כחשוד בעבירות מתחום טוהר המידות בחקירה שכונתה "4000".

לאחר עיון בטיעוני ב"כ הצדדים, איננו מקבלים את עמדת המאשימה בעניין תיקי 1000, 2000 ו- 4000.

אנו סבורים, כי עומדת לנאשם 1 הזכות הדינית לקבלת האישורים, כפי שנטען בסעיף 9.5 לבקשתו, בהיותם מסמכים רלוונטיים החוסים תחת "חומרי חקירה", בהתאם לחוק. אנו מורים למאשימה למסור להגנה את האישורים, בפורמט הקיים לגבי כל אחד מהם, בתוך 7 ימים.

8. מנגד, מקובלת עלינו עמדת המאשימה (סעיף 4 ב"הודעה לבית המשפט"), לפיה אין הצדקה למסור לידי הנאשם 1 "אישור הפתיחה בחקירה בתיק 1000 הישן" ואת חומרי החקירה בנוגע לתיק זה, מטעמיה ומחמת היעדר רלוונטיות.

9. להשלמת התמונה, יצוין כי הוגשה מטעם נאשם 1 בקשה לפיה ההחלטה מיום 1.12.2020 לא קוימה במלואה, וחלק מהמסמכים, לגביהם ניתנה הוראה למאשימה להעבירם להגנה, הועברו באופן חלקי בלבד.

לא נתבקשה תגובת המדינה בעניין זה, בהנחה שהצדדים ממלאים אחר החלטות בית המשפט כלשונן. ככל שמשום מה חלק מחומר החקירה שעל המאשימה למסור להגנה לא נמסר - תדאג המאשימה להעבירו להגנה באופן מדי.

נוכח כל האמור, הדיון בעניין חומרי החקירה מוצה.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י"ד בטבת תשפ"א, 29 בדצמבר 2020, בהעדר הצדדים.

עודד שחם, שופט

משה בר-עם,
שופט

רבקה פרידמן-פלדמן,
שופטת